

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Maria Piotrowska

Blok tematyczny: Czworonożni przyjaciele

Scenariusz nr 4

I. Tytuł scenariusza: Zwierzęta też potrzebują miłości.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (3 wiodące):

- polonistyczna;
- społeczna i etyczna;
- muzyczna.

IV. Realizowane cele podstawy programowej:

- **edukacja polonistyczna:**
 - uczestniczy w rozmowach: zadaje pytania i udziela odpowiedzi i prezentuje własne zdanie: poszerza zakres słownictwa i struktur zdaniowych – 1.3c
 - uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazanych informacji – 1.1a
 - czyta i rozumie teksty przeznaczone dla dzieci na I etapie edukacyjnym i wyciąga z nich wnioski – 1.1c
 - przejawia wrażliwość estetyczną, rozszerza zasób słownictwa poprzez kontakt z dziełami literackimi – 1.2a
- **edukacja społeczna i etyczna:**
 - odróżnia dobro od zła, stara się być sprawiedliwym i prawdomównym: nie krzywdzi słabszych i pomaga potrzebującym – 5.1
 - wie, że jest częścią przyrody, chroni ją i szanuje; nie niszczy swojego otoczenia – 11.6
- **edukacja muzyczna:**

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- śpiewa w zespole piosenki ze słuchu – 3.1a
- realizuje sylabami rytmicznymi, gestem oraz ruchem proste rytmy i wzory rytmiczne; reaguje ruchem na puls rytmiczny i jego zmiany, zmiany tempa, metrum i dynamiki – 3.1a
- rozróżnia podstawowe elementy muzyki i znaki tonacji muzycznej – 3.1b

V. Metody:

- metoda projektowania okazji edukacyjnych;
- działań praktycznych;
- mapa myśli;
- dyskusja;
- pogadanka;

VI. Środki dydaktyczne:

- **do doświadczenia:** fotografie zwierząt, czarny brystol, cyrkiel, ołówek nożyczki.
- **inne:** wiersz R. M. Grońskiego „Schronisko”, przybory piśmiennicze, kartki papieru, tekst piosenki „I jak tu nie kochać psa”, zeszyty do nut, radiomagnetofon, nagrania z piosenką „I jak tu nie kochać psa”

VII. Forma zajęć: grupowa, indywidualna, zespołowa.

VIII. Przebieg zajęć.

- **Część wprowadzająca:**
 - Zapoznanie uczniów z treścią wiersza R. M. Grońskiego „Schronisko”.
 - Wypowiadanie się uczniów na temat treści wiersza.
- **Zadanie otwarte.**
 - Jak zachowuje się odpowiedzialny człowiek względem zwierząt?
- **Część warsztatowa:**

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- Praca w grupach 4- 5 osobowych – tworzenie mapy myśli na temat: Schronisko dla zwierząt. Po stworzeniu map myśli następuje czytanie na forum klasy zawartych w nich informacji i analiza istoty schroniska dla zwierząt.
- **Doświadczenie - załącznik do scenariusza zajęć.**
- **Pytania/ zadania/inne czynności utrwalające poznane wiadomości:**
 - Pisanie w zeszyte przedmiotowym zdań na temat schronisk dla zwierząt (definicja schroniska dla zwierząt, jego opiekunowie, itp.)
 - Wypowiedzi uczniów na temat odpowiedzialności człowieka za zwierzęta – odniesienie do wcześniej omawianej lektury „O psie który jeździł koleją”
 - Zapoznanie z niektórymi prawami zwierząt – dyskusja na temat praw zwierząt.
 - Nauka piosenki „I jak tu nie kochać psa”
 - Wprowadzenie dźwięku „e” i poznanie jego miejsca na pięciolinii.
 - Śpiew nowopoznanej piosenki i swobodne improwizowanie ruchem słuchanej muzyki.
- **Pytania/ zadania/ inne czynności dla:**
 - **ucznia zdolnego** – Podaj przykłady z życia, wskazujące na silną więź zwierząt i ludzi.
 - **ucznia ośmioletniego** – Opisz wygląd schroniska dla zwierząt.
 - **ucznia wymagającego pomocy** – Wymień zwierzęta najczęściej występujące w schronisku dla zwierząt.
 - **ucznia dziewięcioletniego** – Napisze apel do ludzi ze swojego osiedla, o wsparcie dla schroniska dla zwierząt.
- **Podsumowanie zajęć.**
 - Schronisko dla zwierząt to miejsce, do którego trafiają bezdomne, niechciane zwierzęta, bardzo często porzucone i skrzywdzone przez człowieka. W takim miejscu zwierzęta są badane przez weterynarza i znajdują ciepły kąt do spania.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik do scenariusza nr 4

I. Tytuł doświadczenia: Co to za zwierzę?

II. Zakres doświadczenia: Gatunki i rasy zwierząt.

III. Miejsce doświadczenia: Klasopracownia.

IV. Cel doświadczenia: Umiejętność rozpoznawania gatunków i ras zwierząt.

V. Hipoteza doświadczenia: Czy można rozpoznać zwierzę, mając jego niepełny obraz?

VI. Spodziewane obserwacje/wnioski uczniów: Uczeń rozpoznaje niektóre zwierzęta, kiedy widzi charakterystyczne cechy dla danego gatunku/rasy. Dostrzega pewne cechy charakterystyczne, tylko dla danego gatunku zwierząt.

VII. Opis przebiegu doświadczenia:

1. Czynności przygotowawcze.

Przed wykonaniem doświadczenia przygotowujemy ilustracje różnych gatunków zwierząt np. koń, pies, chomik, kot, ryba, koza, żubr itp. (zdjęcia powinny być formatu nie mniejszego niż A2). Ilustracje układamy jedna pod drugą. Na wierzch nakładamy wyciętą, z czarnego brystolu, dużą kartę (co najmniej dwukrotnie większą niż fotografie znajdujące się pod nią). Na środku czarnej karty wycinamy kółko o średnicy 5cm.

2. Doświadczenie.

Stolik demonstracyjny znajduje się na środku sali. Uczniowie po wejściu do klasy – stają w koło stołu i próbują odgadnąć, co za zwierzę kryje się pod otworem. Jeśli uczniowie nie odgadną za pierwszym razem – nauczyciel może przesunąć otwór w inne miejsce, aby ukazać inną część zwierzęcia, ale pod warunkiem, że odpowiedzą na zadane przez nauczyciela pytaniem związane z tabliczką mnożenia.

VIII. Wnioski z przeprowadzonego doświadczenia:

Otoczające nas na co dzień zwierzęta są bardzo różne, nie tylko z uwagi na odmienne gatunki, ale również rasę. Po przez gatunek rozumiemy zupełnie inne zwierzęta jak np. kot, pies, koń itp. Można je rozpoznać po przez tylko charakterystyczne dla nich cechy. Natomiast rasa, to inaczej, rodzaj zwierzęcia z danego gatunku jak np. wśród psów: jamnik, doberman, pekińczyk itp.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

